

necesitamos encontrar un trabajo y así poder ganarnos el pan con el sudor de nuestra frente con dignidad, y no necesitamos las migajas que nos quieran dar desde la administración.

Señor Climent, los castellonenses, los valencianos y, sobre todo, los alicantinos, necesitamos que se ponga el traje de faena, arrime el hombro y nos dé auténticas soluciones. Y digo especialmente los alicantinos porque todos los estudios comienzan a decirnos que de las tres provincias estamos siendo la más afectada y la que más tardaremos en salir.

Señor Climent, ¿va a seguir haciendo políticas que no funcionan o va a intentar ayudar de verdad a crear empleo y que de una vez por todas se revierta la situación de que los mayores de cuarenta y cinco años sean expulsados del mercado laboral y sean parados de larga duración?

Y, por favor, no me haga como el *crack* y me haga una burla. No me diga alguna tontería, como que van a enchufar a todos en la *conselleria* del señor Dalmau, que menos mal que ha pedido un palacio, que si hubiera pedido un estadio, no sé ni los que metería.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor García.

Li contestarà... (*Veus i rialles*)

Li contestarà el conseller des del faristol.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyor diputat. És de veres, és de veres, moltes de les qüestions que vosté ha comentat i ha posat damunt de la taula són així, i per això fa sis anys que estem treballant de manera transversal i estructural per a transformar el model productiu, que és el que ha de donar eixes oportunitats a moltíssima gent per a poder treballar.

Però, vosté ha de vore com estàvem abans de la pandèmia i com estem ara, amb la pandèmia inclosa. Vull dir, s'estava creant ocupació i s'estava creant cada vegada més ocupació i de més qualitat.

I és de veres que la situació en la qual ens trobem realment ens ha fet retrocedir, però això no vol dir que no estiguem incidint en esta. Hem focalitzat tot l'esforç en la superació de la pandèmia i en la recuperació i reactivació econòmica i social. I, a hores d'ara, i li ho dic amb tota claredat, la prioritat del Consell és salvar vides, auxiliar treballs i empreses i ajudar a les famílies, (*aplaudiments*) a les rendes, i en això estem treballant.

I per a açò ho han comentat els que m'han precedit, el president inclòs. El pla Resistir, que permetrà donar cobertura a

22.000 empreses, 44.000 persones autònomes, 136.000 persones treballadores dels sectors més vulnerables davant de la pandèmia sanitària.

I torne a repetir-ho, una ajuda que és la major de tot el territori espanyol, amb ajudes directes a empreses, persones autònomes i treballadores afectades per ERTO, que n'hi han 53.000 en aquestos moments, 105 milions d'euros per a totes elles.

Ajudes específiques per a sectors amb el perjudici sostingut durant tota la pandèmia, com l'artesania o l'oci nocturn, 15 milions. Instruments financers, 100 milions, i les ajudes a fons de cooperació de COVID, que gestionaran els ajuntaments, 160 milions.

Però, a més a més, vull posar en valor tota la tasca que hem fet i, a més a més, en una execució pressupostària per al 2020 que supera el 90 %, en Labora. Cinc anys treballant en el pla Avalem experiència, on s'inclou el col·lectiu al que vosté fa menció.

L'any passat, sense anar més lluny, en agost vam convocar subvencions a persones desocupades d'almenys trenta anys com a conseqüència de la conjuntura derivada de la COVID en el marc del pla Avalem experiència, i hem concedit subvencions a 477 entitats locals per més de trenta milions d'euros i una contractació de més de tres mil cent persones, que també atenen al col·lectiu pel qual vosté pregunta.

L'enguany ja hem publicat de manera anticipada diverses convocatòries que superen els quaranta-sis milions. 18,6 destinats a la contractació de persones desocupades d'almenys trenta anys d'edat per a la realització d'obres i serveis d'interès general. 12,5 per a fomentar la contractació indefinida inicial a jornada completa de les persones desocupades pertanyents, entre altres col·lectius, als col·lectius majors de quaranta-cinc, cinquanta anys. I 15 milions a la contractació de persones desocupades per corporacions locals de la Comunitat Valenciana per a la realització d'accions previstes en plans i procediments d'emergència en l'àmbit forestal, el pla Emerge.

I a hores d'ara també estem tramitant ajudes per un valor de 42,5 milions destinades a eixe col·lectiu. És a dir, pràcticament totes les ajudes per a eixe col·lectiu estan fora, i no parle de l'àmbit formatiu, que també és important.

I, parlant de formació, per a canviar estructura és necessari que conjunturalment generem altra vegada una estructura educativa per a la qual necessitem molts anys. I, per això, espere que moltíssims anys estiga el Botànic, per a generar eixa estructura educativa que ens ajude a transformar el model econòmic per al que estem treballant.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Passarem a la última pregunta. Els recorde que en acabar farem Junta de Síndics, a efectes de... Estem comentant si

seria possible fer-la ací, en els escons, per a evitar desplaçaments. Bé, la farem ací, simplement la tramitació de comissions parlamentàries.

Té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Garcia..., Ferran Martínez. Ja anava a batejar-lo. Ferran Martínez, disculpe.

Sí, farem la Junta de Síndics ací, des dels escons, per a evitar aglomeracions.

Senyor Martínez, té vosté la paraula.

El senyor Martínez Ruiz:

Senyor conseller, com vosté sap, la crisi econòmica entre 2007 i 2014 va estar marcada per l'afonament del sector de la construcció, que havia sigut la gran aposta per a espentar el creixement econòmic des dels anys noranta i que tingué com a resultat un autèntic desastre.

En conseqüència, la següent gran aposta fou reorientar l'economia recolzant el creixement, sobretot en el sector turístic i altres activitats associades. Un model que ja es va advertir que presentava grans vulnerabilitats, donats els problemes de baixa productivitat, d'escassa dimensió de les empreses, baixos salaris i un elevat grau de precarietat, tal com es pot observar en els estudis publicats per l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques. I això no és una opinió. Són dades publicades.

En eixe sentit, la crisi de la COVID-19 ha vingut a confirmar els nostre pitjors temors. Per tant, ara, en 2021, se'ns torna a plantejar de nou la mateixa qüestió que va se'ns va plantejar en el passat, que és sobre quins sectors pivotarà la recuperació de l'economia.

Però ara no ens podem permetre com a societat tornar a equivocar-nos. És el moment de traduir en allò concret, eixe concepte tan abstracte i de vegades tan *manit* del canvi de model productiu. Els fons europeus per a la recuperació, el Next Generation EU, suposen en eixe sentit una oportunitat per a plantejar-nos una reorientació de les nostres prioritats en matèria econòmica. Uns fons europeus que cal dir que no són un regal de ningú, sinó que són una porta que ens ha costat molt d'obrir i que no podem desaproveitar.

Aquesta crisi ens ha mostrat els problemes que suposa la forma neoliberal de la globalització i els riscos que comporta la deslocalització de l'activitat industrial fent-nos més febles i més dependents. Per tant, la relocalització de l'activitat productiva i l'acurtament de les cadenes de valor ha de ser una prioritat en aquesta nova etapa.

Com vosté sap, dins del Next Generation EU, el fons de major quantia és el mecanisme de recuperació i resiliència pel qual arribaran a Espanya durant els propers tres anys prop de 69.000 milions d'euros en transferències i que està estructurat en dos grans eixos: la transició ecològica i la transició digital.

L'Agenda Indústria 4.0 és un document ambició que ens pot ajudar a acotar les prioritats d'inversió per a relançar la nostra indústria en els sectors tradicionals del taulell, el

calçat, el moble, el joguet o el tèxtil, al mateix temps que impulsar noves activitats vinculades a la digitalització.

La tasca de la nostra xarxa d'instituts tecnologies és en eixe sentit una referència que ens ha de servir d'exemple i que hem de reforçar.

D'altra banda, un gran llast per a la nostra indústria és el cost de l'energia amb una de les factures més elevades de tota Europa, producte en bona mesura de la nostra dependència del petroli i el gas estrangers.

Almenys, el 37 % dels fons del mecanisme de recuperació i resiliència s'hauran de dedicar a inversions en el desplegament de les energies renovables, especialment la fotovoltaica, i a millorar l'eficiència energètica per tal de reduir el consum.

Ara bé, la gestió dels fons europeus, conseller, no està exempta de riscos. I, entre ells, nosaltres tenim el temor que es tornen a cometre els mateixos errors que es cometien amb els fons de cohesió durant els anys noranta i dos mil. Fons europeus sovint malbaratats en macroprojectes i infraestructures amb enormes sobrecostos, amb un rendiment més que qüestionable que van servir principalment per a unflar els comptes de beneficis d'unes poques grans empreses i que, per si fora poc, sovint engreixaren els circuits de la corrupció que connectaven empresaris i polítics.

En aquest sentit, també és necessari plantejar-nos quins mecanismes poden desenvolupar les administracions públiques per a democratitzar l'accés als fons del MRR i permetre que arriben a la xicoteta i mitjana empresa, que serviquen per a incubar nous projectes empresarials en sectors d'alt valor afegit o perquè puguen participar també els ens del tercer sector i de l'economia social.

Acabe. Senyor conseller, és el moment de triar. Les decisions que prenem durant els propers mesos marcaran el futur del país durant la propera dècada. Per tot això, volem preguntar-li: ¿quines noves eines de política industrial pot posar en marxa la Generalitat per a la fase de reconstrucció vinculada a la crisi de la COVID-19?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

I, amb esta resposta que ens oferirà el conseller a la pregunta formulada, finalitzarem la sessió plenària de hui, la número 31 d'esta legislatura.

Honorable conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Moltes gràcies, president.

Senyor Martínez, anem a vore, no m'agrada la revolució passiva de la qual parla Antonio Gramsci. Gens. Vull dir, si al final hem d'eixir d'aquesta crisi fent el mateix que hem fet i les elits realment suportant tots els projectes, al final el que farem és dicotomitzar moltíssim més aquesta societat. I ahí a mi personalment i al meu grup i al Consell no ens pot trobar de ninguna de les maneres. Vull dir, això ho tenim clar.

Estem apostant i anem a apostar per una indústria neta, digitalitzada i descarbonitzada. Eixa és la línia de treball, que, a més a més, he de dir-li la crisi sanitària el que ha fet ha sigut reforçar el nostre full de ruta, reforçar eixe full de ruta que ja vam traçar des de començarem en el govern del Botànic en el 2015, amb una aposta decidida per la modernització del nostre teixit productiu i amb una mirada posada en un horitzó a llarg termini. És impossible fer una transformació en el curt i, fins i tot, el mitjà termini. Hem de tenir el que a mi m'agrada dir les llums llargues.

Venim treballant per una indústria arrelada al territori, amb major valor afegit, basada en la innovació i la transformació digital i el talent, sense oblidar mai els joves; la cooperació i la transició energètica. I ho estem fent des del diàleg, des de la participació i l'acord amb els diversos sectors socioeconòmics i del món industrial, des de les meses del pla estratègic de la indústria valenciana i des de l'observatori de la indústria. Amb una idea clara, que vosté també ha fet menció: hi havia un partit que governava este territori fa uns quants anys que incitava d'alguna manera o incentivava que les nostres empreses se n'anaren a produir fora. Jo pense que hem de produir ací. Hem de relocar i hem de localitzar la nostra producció. I bàsicament allò que és fonamental per a la vida: guanyar sobirania industrial, tenir cada vegada més autosuficiència en el nostre territori.

I a mi m'agrada parlar de cinc sobiranes que són importants per a la vida: que són l'alimentària, la sanitària i la sociosanitària, l'energètica, la financera i la industrial. Si som capaços com a territori tenir a l'abast aquestes sobiranes, nosaltres serem un territori potent, cohesionat, fort. I ahí és on hem d'incidir.

I prova d'això, del que estem fent, és l'aposta que cada any estem fent per la indústria. Concretament, en el pressupost de 2021, 235 milions en ajudes i incentius a la millora i modernització de les àrees empresarials, als nostres sectors industrials i l'economia circular, a la internacionalització de les nostres empreses, al foment de la innovació, la digitalització i la promoció dels emprenedors i emprenedores i una aposta decidida per una indústria neta, com he dit abans, descarbonitzada i amb el foment de l'estalvi, l'eficiència energètica i l'autoconsum i, *per ende*, de les energies renovables.

Amb el suport a projectes industrials considerats estratègics pel seu impacte i amb ajudes destinades a l'acceleració tecnològica industrial i la transformació digital.

La base de la nostra política industrial segueix emmarcada en el PEIV, amb la seua estructura de governança participativa i amb la convicció que la crisi sanitària el que ha fet, com li dia al principi, ha estat reforçar el full de ruta que encetàrem ara fa cinc anys per una aposta decidida per la política industrial i de suport a la indústria valenciana.

Vosté també sap i és conscient que vivim en un món globalitzat i on tots sabem que els valencians i valencianes tenim una capacitat excel·lent per comercialitzar allò que fem ací al món. Si som capaços de produir ací, serem molt capaços de seguir venent al món.

Per tant, el nostre full de ruta està clar i avalat per les prioritats marcades per la Unió Europea. Vosté ho ha dit, resiliència, digitalització i transició energètica. I, per tant, quatre eines per als fons: escut social –han d'haver diners perquè les persones puguen viure dignament–, treball digne i de qualitat, economia verda i circular bàsica i, després, el fons s'han de gestionar des de la proximitat de manera participativa i de manera democràtica. Si no som capaços que eixos fons els gestionem des de la proximitat, la veritat que no capillaritzarem, no generarem estructura i, al final, tindrem una societat cada vegada més dicotomitzada en què uns tindran molt i altres no podran pràcticament ni viure.

A mi personalment em trobarà en fer que esta societat cada vegada siga més cohesionada amb l'eix de la indústria com a motor de la nostra riquesa en este territori.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

I amb estes paraules de resposta a la pregunta formulada pel diputat Ferran Martínez que acaba de fer el conseller Climent, finalitzem el nostre treball de ple.

Senyories, ha fet vostés un bon treball.

És closa la sessió.

(S'alça la sessió a les 13 hores i 59 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts Valencianes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Arques Cortés, Vicent
 Arquillos Cruz, Luis
 Barceló Chico, Ana
 Barrachina Ros, Miguel
 Bastidas Bono, Elena María
 Bellver Casaña, Jorge
 Besalduch Besalduch, Ana
 Blanch Marín, Ernest
 Blanes León, Estefania
 Bonig Trigueros, Isabel
 Bravo Sanestanislaio, Gabriela
 Caballero Hueso, Mercedes
 Cabedo Laborda, Cristina
 Cantó García del Moral, Toni
 Carrasco Torres, Felipe Javier
 Castelló Cervera, Trini
 Catalá Verdet, María José